

gdf

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Министър на икономиката

Изх. № 02-00-32
Дата 08.07.2020

ДО

Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ

*Председател на Комисията
по икономическа политика и туризъм
на Народното събрание*

На Ваш № КИП-053-01-12/30.04.2020 г.

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за туризма, № 054-01-35, внесен в Народното събрание от Искрен Веселинов и група народни представители на 29.04.2020 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КЪНЕВ,

Във връзка с Ваше писмо относно законопроект за изменение и допълнение на Закона за туризма, № 054-01-35, внесен в Народното събрание от Искрен Веселинов и група народни представители на 29.04.2020 г., Министерството на икономиката изразява следното становище:

Подкрепяме мотивите на внесения законопроект и неговата цел, а именно: подкрепя на туристическия сектор за преодоляване на негативните икономически последици от пандемията COVID 19 върху малкия и среден туристически бизнес и в частност върху туристически сезон Лято 2020 г., чрез стимулиране посещенията на българските граждани в родните курорти.

В същото време по законопроекта имаме следните принципни бележки:

1. С оглед разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (ЗОАРАКВСД), считаме че в законопроекта следва да бъдат разписани изискванията, на които трябва да отговарят туроператорите и туристическите агенти, които ще се явят на конкурс за получаване на разрешение от министъра на финансите да осъществяват дейност като оператор за издаване на ваучери за почивка. Законопроектът следва да урежда и изчерпателно основанията за отказ за получаване на разрешение, както и в кои случаи разрешението може да бъде отнето (арг. чл. 24, ал. 3 във връзка с чл. 11, ал. 1 от ЗОАРАКВСД). В тази връзка, предвидените в законопроекта разпоредби на чл. 60е, т. 2 следва да бъдат установени със закон, а не в подзаконов нормативен акт. Такъв подход, напр. е възприет и в Закона за корпоративното подоходно облагане по отношение на нормите, касаещи ваучерите за храна (чл. 209, ал. 2 и 3).

2. Считаме, че законопроектът следва да посочи ясно за кои туристически услуги може да се предоставя ваучер за почивка, тъй като те са твърде многобройни и разнообразни с оглед планирания вид туризъм за почивка, а съгласно предвиденото в чл. 60б, ал. 1 от законопроекта, операторът следва да има сключено споразумение с търговеца, приемащ ваучерите за почивка. Търговец, в конкретния случай, може да бъде хотелиер, превозвач, концесионер на плаж, ресторантьор, екскурзовод, планински водач, ски учител, аниматор и т.н. В този смисъл, се поставя въпросът дали това няма да затрудни оператора от една страна, а от друга допълнително да забави или затрудни организирането и изпълнението на предвидената възможност.

3. В настоящата си редакция законопроектът не дава яснота дали физическото лице, получател на ваучер за почивка може сам да организира своята ваканция, като ползва услугите на оператор само, за да получи ваучер, разбира се за услуга или пакет, предоставяни от търговец, с който операторът има сключено споразумение или следва да се възползва от услугите и пакетите, предлагани от оператора, в качеството му и на туроператор и/или туристически агент.

4. Относно предвиденото задължение да има сключено споразумение между оператор и приемащия ваучерите за почивка търговец, не е ясно и дали това споразумение е допълнително, различно от договорите, които всеки туроператор/агент сключва с доставчици на туристически услуги на основание чл. 71 от ЗТ, съгласно който при извършване на туроператорска и/или туристическа агентска дейност туроператорът и/или туристическият агент сключва договори с лица, извършващи хотелиерство и ресторантьорство в категоризирани туристически обекти, с лица, предоставящи туристически услуги в сертифицирани по ЗТ туристически обекти, с лицензирани застрахователи, с лицензирани превозвачи, с екскурзоводи, планински водачи, ски училища и други лица, предлагащи допълнителни туристически услуги, удостоверили правото си да извършват съответния вид дейност.

5. Закономерно е операторите, които ще издават ваучери за почивка, в качеството си на посредник между физическото лице - потребител и търговеца, който ще приема ваучерите, да получават комисионна в размер на 1 % от номиналната стойност на съответния ваучер (чл. 60д, ал. 1 от законопроекта), но неяснота създава предвидената възможност за начисляване на такса от страна на приемащите търговци, съгласно чл. 60д, ал. 2 от законопроекта. Остава неясен въпросът за необходимостта от начисляването на въпросната такса, още повече, че ваучерите за почивка са приравнени на ваучерите за храна по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане и същите са освободени от данъчно облагане.

6. Относно § 4: Така разписаните хипотези на ал. 3 предполагат кумулативност, което на практика означава, че условие за получаване на ваучер е само т. 2. В същото време не става ясно как ал. 4 кореспондира с ал. 3. В тази връзка, считаме, че следва да се прецизират възможните адресати на нормата с цел яснота.